

באמצע: פנחס ופנחס. כמה שעות אחר מילתו של הצבר הראשון בעלמא, פנחס, נתכנסו בני העדה לתפילה חגיגית בה היה, כבכל עת היותו בכפר, פנחס לפיד, שנילה את העדה עוד באיסליה (ששימש סנדק) מרכז התפלה, והקריא את הפרק היומי, המבדיל בין הזכרים לנוקביות.

מושמאד: נערים וזכרים. בתפלה מתרכזים הזכרים משמאל, משמיעים את אחד מ'96 פזמוני מנדוצ'יו.

לפני התפלה —

ברכה. אחר עבודת יומו נכנס מיכאל בונפיטו, שהפך אבי הצבר הראשון בעלמא, לבית הכנסת ומברך בניגוד למסורת הרבנית, את שמונה עשרה הברכות, משיך אחר שקיעת החמה בתפילה, שירו בציבור, המושמט באיטלקית מצלצול

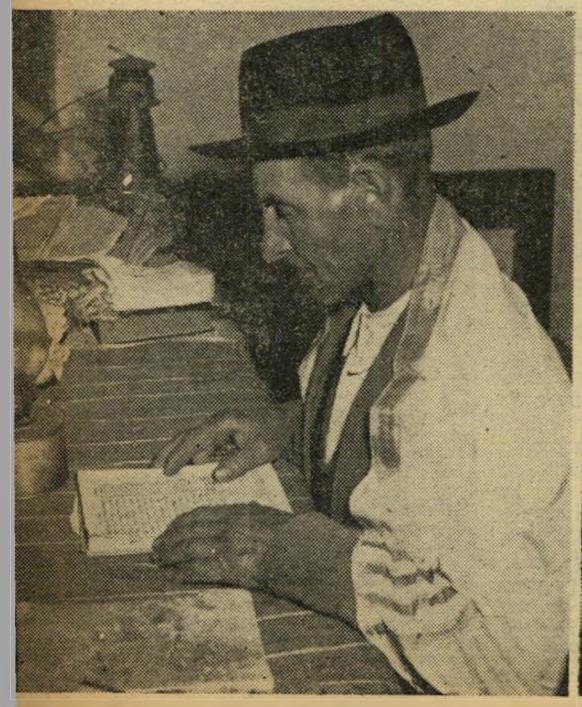

בני מקרני אי

ארוחה. רות אדל לניה סרדאו ואסתר אינקורדנזה דייסלא יה לשות ומתכונן איטריות מקרני עשויות קמח סחאן בית לארוחות היום הסיבה: סאן'ניקאנו דרו האיטלקית א עלמא הישראלית אן משביעות כל מקרני ארוך הצירור

הירק העיקרי: עגבניות.

שלושה הדורות לבית דייסלוויה עודדים את ערוגי תט, שגידולה העיקרי הוא עגבניות, תבלין הספגטי, הטב אברהם'ויצ'ני נולד נוצרי; הבן אליעזר, 22, היה בן 8 ביום ההתגיררות, בן שנה ביום המולד הנכד, יהודה, 3, נולד ערב העליה לישראל, אך נוהג כצבר לכל דבר.

כיאה מטיפה: דבורה בונפיטו עוסקת בחינוך ודרשות. **זקן העדה:** אברהם'ויצ'ניו דה'פלוויה בבית הכנסת של הכפר